

בבית המשפט העליון

בש"פ 1500/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העורר: איהאב קריש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 11.2.2019 במ"ת 2797-02-19 שניתנה על ידי כבוד השופטת ר' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: כ"ח באדר א' התשע"ט (5.3.2019)

בשם העורר: עו"ד גבריאל טרונישוילי

בשם המשיבה: עו"ד קרן רוט

החלטה

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 11.2.2019 במ"ת 2797-02-19 (השופטת ר' פרידמן-פלדמן), בגדרה הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 3.2.2019 הוגש כתב אישום נגד העורר, המייחס לו ביצוע עבירות שוד וכליאת שווא יחד עם נאשם נוסף (להלן: מוסא), ועם מספר אנשים אחרים שלא זוהו. לפי המתואר בכתב האישום, הגיעו העורר ואחד משותפיו ביום 9.1.2019 לפתח דירתה של המתלוננת, ילידת שנת 1944. השניים נשאו בידם מייבש כביסה שבו השתמשו כדי להטעות את המתלוננת ולגרום לה להכניסם לדירה – באומרם שמדובר במייבש שהוזמן כביכול על ידה. משפתחה המתלוננת את דלת הכניסה, נכנסו השניים לדירה, נעלו את הדלת, הכו את המתלוננת, הפילוה לרצפה, וכפתו את ידיה ורגליה בסרט הדבקה שהביאו עמם מבעוד מועד. השניים נטלו כסף מזומן ותכשיטים ונמלטו מהמקום. ביום 7.2.2019 נערך דיון בבקשת המדינה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. ב"כ העורר

לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לחובת העורר; המחלוקת התמקדה בעוצמתן, בין היתר נוכח אי-זיהויו של העורר על-ידי המתלוננת במסדר זיהוי.

3. בהחלטה מיום 11.2.2019 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המדינה והורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. בית המשפט עמד על טיבן והיקפן של הראיות לכאורה שלחובת העורר: ראשונה, הפללתו בהודעה שמסר מוסא, שבה אמר כי הוא זה שעלה לדירה יחד עם אחר. שניה, סרטון שהוקלט במצלמות המותקנות באזור ביצוע השוד, שבו נקלטו שני אנשים מובילים מייבש כביסה. אין חולק כי אחד מהם זוהה כעורר על-ידי ארבעה אנשים, לרבות בת-זוגו של העורר. בית המשפט דחה את טענת ב"כ העורר ל'כרסום' בראיות לכאורה בשל אי-זיהוי העורר במסדר הזיהוי – זאת בשל העובדה שמסדר הזיהוי נערך כשבועיים לאחר השוד, והמתלוננת ציינה באותו מועד כי "איננה זוכרת". נוכח האמור קבע בית המשפט המחוזי, כי ישנן די ראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים. במסגרת בחינת האפשרות להורות על שחרור העורר לחלופת מעצר, עמד בית המשפט על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, כפי שעולה מדרגת האלימות הגבוהה הגלומה במיוחד לו. כמו כן הודגש, כי רמת המסוכנות מתעצמת נוכח תכנונו המוקדם של השוד, ובהתחשב בעברו הפלילי של העורר, הכולל עבירות אלימות. נוכח האמור הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים מאחורי סורג וברית.

4. מכאן הערר שלפני. לשיטת ב"כ העורר, המסוכנות הנשקפת מן העורר איננה ברמה גבוהה עד כדי הצדקה לשלילת חלופת מעצר. כמו כן מלין ב"כ העורר על הקביעה שלפיה אין 'כרסום' בעוצמת הראיות לכאורה. אין חולק על זיהויו של העורר בסרטון כמי שנשא את מייבש הכביסה; הפללתו על-ידי מוסא; ואיכון מכשיר הסלולר השייך לו באזור ביצוע העבירה. אולם לצד אלו נטען, כי מלבד הפללת העורר על-ידי מוסא, אין ראיה לכך שהעורר הוא זה שנכנס לדירה, אלא רק לכך שסחב את מייבש הכביסה. בהקשר זה נטען, כי חלק מהגרסאות שנמסרו על-ידי מוסא הופרכו לאחר מסירתן.

5. לאחר שנדרשתי לנימוקי הערר ולטענות ב"כ הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבעל-פה, ועיינתי בהחלטתו של בית המשפט המחוזי – באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. אין מחלוקת בדבר קיומה של עילת מעצר; אין מחלוקת גם בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט המחוזי נדרש להשגותיו של ב"כ העורר ביחס לעוצמת הראיות לכאורה. נבחנו מהותן, טיבן והיקפן של הראיות לכאורה מזה, ומידת הקושי והכרסום שעשויות להעלות ההשגות מזה. נקבע, כי בנסיבות דנן אין בהשגות אלו כדי לבסס 'כרסום' בראיות לכאורה ולהביאן אל מתחת לרף הנדרש לצורך מעצר. מסקנה זו מקובלת עלי. קביעותיו של בית המשפט המחוזי באשר למסוכנות הנשקפת מהעורר מקובלות עלי גם הן. המעשים המיוחדים לעורר מאופיינים בדרגה גבוהה של אלימות

ואכזריות כלפי קרבן תמים. גוון נוסף ומשמעותי של חומרה נגלה גם בתכנון המוקדם של המעשים – הצטיידות מראש לשם הטעיית הקרבן ותכנון ההימלטות לאחר מעשה. אלו, בצרוף עם עברו הפלילי של העורר, מובילים למסקנה כי ההחלטה להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים היא מבוססת כדבעי.

6. ב"כ העורר ביקש להתחשב בעורר, משום שלדבריו נמצא העורר בתהליכי גיור, הוא חושש לחייו בשל כך וסובל מהתנכלויות. גבי דידי, הליך הגיור אינו מעלה ואינו מוריד בקשר למעצר. אחת היא אם העורר מוסלמי, או יהודי, או בשלב שבין לבין. מי שקשר קשר לכאורה, ביחד עם אחרים, תכנן להתפרץ בעורמה לדירתה של אישה בת 74; רימה אותה באומרו כי הוא מביא איתו מייבש כביסה שכביכול הזמינה, כדי לרכוש את אמונה; ומשפתחה את דלת הדירה נכנס פנימה, עם שותפו, סגר את הדלת, נעל אותה מבפנים, וביחד עם חברו הפיל את המתלוננת, היכה אותה, כבל אותה בידיה וברגליה באמצעות סרט הדבקה וחסם את פיה; איים עליה שלא תצעק, פתח את הכספת, הוציא מתוכה תכשיטים, וכ-20,000 דולר ו-3,000 ליש"ט, ונמלט ברכב מילוט שהמתין בחוץ; אדם אשר כזה, שלחובתו 4 הרשעות קודמות (תקיפה, איומים, הפרעה לשוטר והסעת שב"ח), הריהו מסוכן דיו, באופן שמחייב מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה.

7. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ט (3.2019.10).

ש ו פ ט